

עמ"ת 62151/03/24 - רפע אבו כף (עציר) נגד מדינת ישראל - תביעות נגב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 62151-03-24 אבו כף(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 31783/2024

לפני	כבוד השופט אריאל חזק
עורר	רפע אבו כף (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד פאולה ברוש
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד פנחס סויסה

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט איתן אמנו), תיק 63389-02-24 מיום 10.3.24, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום, המונה חמישה פרטי אישום ומייחס לעורר מספר עבירות של סחר בסם מסוכן, החזקת סכין שלא כדין והסתייעות ברכב לעבור עבירה. באישום הראשון תואר כי בתאריך 17.1.24, סחר העורר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.154 גרם נטו בכך שמכר הסם לסוכן משטרתי תמורת סך של 300 ₪. באישום השני תואר כי בתאריך 21.1.24, סחר העורר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.1754 גרם נטו, בכך שמכר לסוכן משטרתי את הסם תמורת סך של 200 ₪. באישום השלישי תואר כי בתאריך 25.1.24, סחר העורר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.3117 גרם נטו, בכך שמכר את הסם לסוכן המשטרתי תמורת סך של 300 ₪. באישום הרביעי תואר כי בתאריך 7.2.24, סחר העורר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.1703 גרם נטו, בכך שמכר את הסם לסוכן המשטרתי תמורת סך של 140 ₪. באישום החמישי תואר כי בתאריך 18.2.24, סחר העורר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.0634 גרם נטו, בכך שמכר הסם לסוכן משטרתי תמורת סך של 300 ₪. באותו מועד נעצר העורר על ידי צוות שוטרים שהמתינו במקום כאשר הוא החזיק עליו סכין.

בהודעת הערר ובדיון מיום 28.3.24, טענה ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. ב"כ העורר טענה כי במקרה זה היה מקום להפנות עניינו של העורר לבחינה של שרה"מ באמצעות תסקיר. ב"כ העורר טענה כי מצוות המחוקק מחייבת בחינת חלופה טרם פגיעה בחירותו של אדם. לטענת הסנגורית לא ביקשה ההגנה שחרור, אלא בחינת חלופה טיפולית באמצעות שירות המבחן, על מנת לקבל תמונה מלאה אודות העורר. עוד טענה הסנגורית כי בימ"ש קמא נתן משקל לשתיקת העורר, אשר לטענתה לא יכולה להיות בעוכריו, היות וייתכן כי אדם שומר על זכות השתיקה, מתוך תפיסה שימסור את גרסתו בפני בימ"ש. הסנגורית ביקשה לתת לעורר אפשרות להשתקם. לדבריה, עברו הפלילי של העורר הוא בעבירות סמים לצריכה עצמית ולא בעבירות סחר.

לאור זאת, ביקשה הסנגורית לקבל את הערר ולהפנות עניינו של העורר לבחינת חלופת מעצר ושילובו בטיפול, באמצעות שירות המבחן.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערר. לטענת ב"כ המשיבה כתב האישום מייחס לעורר חמש עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין לשוטר סמוי. לדבריו, מבחינת הראיות לכאורה, חלק מהעבירות מתועדות בוידאו, וחלקן מתועד בדוחות פעולה, כך שלטענתו סיכויי ההרשעה גבוהים בכל העבירות. ב"כ המשיבה טען כי מדובר בעבירות של סחר בסם שמוגדר כסם קשה, ומדובר בעילת מעצר סטטוטורית. עוד נטען כי לחובת העורר 9 הרשעות קודמות, בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרת הוראה חוקית מאפריל 2021, הרשעות בעבירות סמים, כאשר אחת מהן היא הרשעה בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. לדברי ב"כ המשיבה העורר ריצה מאסרים בפועל, ובין היתר בינואר 2022, נגזרו עליו 19 חודשי מאסר בגין הרשעתו בעבירה של נהיגה פוחזת.

ב"כ המשיבה טען כי צדק בימ"ש קמא עת הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים ללא תסקיר. לדבריו, בהתאם למבחן הדו שלבי בימ"ש קמא התקשה לתת אמון בעורר, בשל הרשעותיו האחרונות, זאת בנוסף לכך שהעורר שמר על זכות השתיקה וסירב למסור פרטים של אדם אחר שהיה איתו ברכב.

ב"כ המשיבה טען כי העורר יוכל להשתלב בהליך טיפולי במסגרת התיק העיקרי.

לאור זאת ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

דין והכרעה -

מדובר בעורר כבן 35, שקיימות בענינו ראיות לכאורה לכך שמכר לסוכנים משטרתיים ב-5 הזדמנויות שונות סם מסוג קוקאין, במחיר של מאות שקלים בכל ארוע, במהלך כחודש ימים.

עיון ברישומי הפלילי של העורר מעלה כי לעורר עבר פלילי מכביד, בין היתר, גם בעבירות סמים.

כך בשנת 2022 הורשע העורר בנהיגה פוחזת והפרעה לשוטר ונדון למאסר בן 14 חודשים, ובשנת 2021 הוא הורשע במספר עבירות של הפרת הוראה חוקית ונדון למאסר מותנה. בשנת 2019 הורשע העורר בהחזקת סם לצריכה עצמית והחזקת כלים ונדון למאסר בן 9 חודשים. באותה שנה הורשע גם בעבירת השגת גבול וגניבה, ונדון ל-9 חודשי מאסר. בשנת 2015 הורשע העורר בעבירת שבל"ר ונטישה, והחזקת סם לצריכה עצמית ונסיון התחזות ונדון למאסר בן 8 חודשים.

בין הראיות העומדות כנגד העורר קיימת עדותו של מר אברהם אבו עמרין, שזיהה את העורר בתמונה שהוצגה לו, ובעת שהוצג לו סרטון עסקת מכר סם (שצולם בידי שוטרים), ציין כי הוא מזהה את עצמו יושב ברכב. למר אבו עמרין הוצגה כאמור תמונת העורר, והוא זיהה את העורר כמי שישב לידו ברכב, וציין כי כאשר פגשו באדם נוסף אותו אינו מכיר, נתן אותו אדם לעורר כסף.

בחומר הראיות מצויות הקלטות מצלמה של עסקאות הסחר.

בנוסף המשיב נעצר לאחר ביצוע העסקה המפורטת באישום החמישי, כשהוא מחזיק ברשותו לכאורה שטרות מסומנים וכן את מכשיר הטלפון באמצעותו תואמו כלל העסקאות. כך, בתיק קיים דוח פעולה של השוטר זנו שחף מיום 18.2.24 שמציין כי באותו יום לאחר שדווח לו ע"י שוטר כי מרכב פורד לבנה, מס' 75-00-65 בוצעה עסקת סם עם שוטר, הוא חסם את הרכב האמור, ובתוך הרכב נמצאו שני אנשים וביניהם העורר. בתיק החקירה קיימת גם הודעת השוטר דסטה נתנאל מיום 18.2.24 שהיה ביחד עם השוטר שחף, שבה ציין שלאחר ביצוע עסקת הסחר בסם הוא חסם את רכב הפורד מס' 750065, וברכב נמצא העורר ובידו שלוש שטרות ופלאפון אישי מסוג גלקסי בצבע שחור, עם מגן שקוף, כאשר המסך שבור. בהמשך נאמר לו ע"י שוטר בשם שוטה שמדובר בכסף מסומן.

במהלך חקירותיו שמר העורר על זכות השתיקה בחלק מן החקירות, ובחלקן האחר של החקירות השיב תשובות מתחמקות שאינן מתישבות עם הראיות ברף הגבוה שעומדות כנגדו. כך בחקירה מיום 18.2.24, טען העורר כי אינו זוכר את מספר הטלפון שלו, וציין כי אינו מזהה את הטלפון שהוצג לפניו, גם לאחר שהוצג לו שמדובר בטלפון שנתפס עליו באותו יום ותשובתו היתה "זה לא נתפס עליי". העורר גם לא ידע לזהות על פי תמונה את השוטר נתי ליבוביץ שעל פי דוחות הפעולה קנה ממנו ביום 18.2.24 את הסם בתמורה ל-300 ₪ בשטרות מסומנים שנתפסו עליו בהמשך. העורר הכחיש שנתפס עם סכין בעת שנעצר.

כידוע, "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם צפוי למעצר עד תום ההליכים, ורק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק במקרים כאלה שחרור מן המעצר" (בש"פ 4305/09, גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, מיום 25.5.09).

בענינו מיוחסות למשיב 5 עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין, וקיימות בענינו ראיות לכאורה ברף גבוה.

מדובר במשיב בעל עבר פלילי מהשנים האחרונות, בעבירות שבגינן נשלח למאסר, ועובדה זו תשפיע על האפשרות לתת בו אמון, בין היתר בגין הרשעותיו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירות של הפרת הוראה חוקית, ובעיקר בשל הרשעותיו בעבירות סמים (גם אם בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית).

כמו כן, עיון בחקירותיו של העורר מעלה כי לא מדובר רק בעורר שבחר לשמור על זכות השתיקה, בין ביוזמתו ובין בשל עצת עורך דינו, אלא מדובר בעורר שבנוסף לבחירתו לשמור על זכות השתיקה השיב תשובות שהעידו עליו, שאינם מבין כלל את מצבו ואין בדעתו לשנות אורחותיו, במסרו תשובות שאינן מתישבות עם עם ההגיון הפשוט,

כידוע, על פי הפסיקה "בית משפט אינו מחויב להורות על תסקיר מעצר בכל תיק המובא לפניו, והוא רשאי גם לקבוע כי אין מקום לערוך תסקיר מעצר אם השתכנע בנסיבותיו הקונקרטיים של תיק מסוים כי המסוכנות הנשקפת מהנאשם הינה בעוצמה כה גבוהה, עד שכלל לא ניתן יהיה לאיינה בדרך של חלופת מעצר כלשהי". (בש"פ 3717/15, אבו רמדאן נ' מדינת ישראל, מיום 4.6.15).

במקרה מושא דיונו כלל העובדות מציגות מצג של עורר, שהמסוכנות הנשקפת ממנו היא בעוצמה כה גבוהה עד שלא ניתן יהיה לאיינה בדרך של חלופת מעצר, וכבר כעת ניתן להניח כי שילובו בהליך טיפולי לא יאיין את מסוכנותו. לא למותר לציין כי אין מדובר גם בעורר שהוצגה בענינו טענה לכך שהחל בהליך טיפולי עוד בטרם מעצרו (ראה לענין זה המבחנים שנקבעו בבש"פ 1981/11, מדינת ישראל נ' אשר סויסה, מיום 21.3.21 לעניין שילוב בהליך טיפולי בשלב המעצר).

בנסיבות האמורות איני מוצא לנכון לקבוע כי בית משפט קמא שגה כאשר הורה על מעצרו עד תום ההליכים, בלא לקבל תסקיר.

הערר נדחה

ניתנה היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

אריאל חזק, שופט